



ת"פ 16846/09/15 - מדינת ישראל נגד יצחק אברהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16846-09-15 מדינת ישראל נ' אברהם

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וחבר
נגד
הנאשמים יצחק אברהם
ע"י ב"כ עו"ד אלחדד

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 20.12.16, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שלושה תסקירים, מהימים 26.4.17, 5.9.17 ו-26.12.17. עוד לפני מוצגי התביעה לעונש - גיליון הרשעות קודמות של הנאשם [תע/1] ותצלומים ותעודה רפואית של הנפגע [תע/2].
3. ביום 2.1.18 טענו הצדדים לעונש, לפי המוסכם:
התביעה טענה למתחם עונשי בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, ועתרה לעונש עיקרי של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
ההגנה, חופשית בטיעוניה, עתרה לעונש שעיקרו צווי מבחן ושל"צ, כהמלצת שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

1. ביום 25.5.15 בשעה 15:00 נהג מר ר א ברכו ועמד לפנות שמאלה בצומת. אותה שעה רכב הנאשם על אופנועו וניסה לעקוף משמאל את רכבו של הנאשם ולהמשיך בנסיעתו ישר, וכך פגע הנאשם ברכבו של הנפגע וגרם נזק לדלת הנהג.
2. הנאשם תקף את הנפגע במספר מכות אגרוף בפניו, מבעד לחלון הרכב, וכך גרם לו לנפיחות ולשריטה באפו [תע/2].

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים המוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם.
2. העבירה לא היתה מתוכננת, והנאשם פעל באופן ספונטני, ככל הנראה עקב נטייתו להגיב בתוקפנות כשהוא חש מצוקה, איום או חוסר אונים, ועקב תפיסתו שהצדיקה את השימוש באלימות במצבים מסוימים [תסקירים]. אבהיר ואדגיש, שאני דוחה מכל וכל את טענת הנאשם בשירות המבחן, לפיה ראה שהנפגע שולח ידו לנשקו שהיה ברכב, שכן אין ולו בדל-ראייה לכך.
3. הנזק הקונקרטי הפיזי לא היה חמור ואף לא מתמיד, אך אין לזלזל בעלבון, בפחד ובאובדן תחושת הביטחון שחש בוודאי הנפגע.
4. הענישה הנוהגת מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 5594-02-17 מ.י. נ' אלבו (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוין (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)). אמנם, קו פסיקתי ברור מורה על הצורך בהחמרת העונשים בגין עבירות אלימות מסוג 'זעם נהגים', אך במקרה דנן אין מקום להחמרת-יתר בכל הנוגע לעונש העיקרי.
5. בשקלול הנסיבות, ייקבע מתחם שתחילתו במאסר מותנה וחיוב בשל"צ, וסופו ב-12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם, יליד 1988, כבן 28 כיום, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, עובד בשנים האחרונות במסעדה. מוצא הנאשם במשפחה שנאלצה להתמודד עם בעיה נפשית של אבי הנאשם ועם דוחק כלכלי. לאחר גירושי הוריו נותק הקשר בין הנאשם לבין אביו, ואילו אמו, שהיתה עסוקה במאבק הישרדותי, לא יכלה לספק לנאשם הכוונה ולהציב לו גבולות. הנאשם נשר לאחר עשר שנות לימוד, לא גויס לצבא עקב הסתבכויות פליליות, והחל לעבוד בעבודות מזדמנות.
2. הנאשם הסתבך מנעוריו בפלילים, כשעבירה ראשונה עבר בשנת 2005, ומאז נדון בגין עבירות אלימות, רכוש, סמים לצריכה עצמית, ועוד. עבירה אחרונה, טרם למקרה דנן, היתה עבירת איומים שעבר הנאשם בשנת 2010. הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר, בכליאה או בעבודות שירות.
3. שירות המבחן קושר קשר ישיר בין ילדותו ונעוריו של הנאשם, שהתאפיינו בהיעדר דמויות מחנכות ומגבילות, לבין הסתבכויותיו הפליליות ועיצוב נטייתו לפעול באימפולסיביות ובתוקפנות כשהוא חש חסר אונים, מאוים או במצוקה. גם במקרה דנן פעל הנאשם בדרך זו, על-רקע דימוי העצמי הנמוך ורצונו לשלוט במצב.



4. שירות המבחן התרשם מכנות חרטתו של הנאשם בגין המעשה, לרבות רצונו לפצות את הנפגע וגילויים כנים של אמפתיה לנפגע. עוד דיווח השירות על שינוי בעמדותיו של הנאשם, שבעקבות תהליך טיפולי שעבר, העמיקו תובנתו למשמעות המעשה והכרתו בקשייו לווסת דחפים אלימים.
5. השירות מצא שהנאשם זקוק לטיפול. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול, אך בפער בין הצהרותיו למעשיו, לא הקפיד להגיע למפגשים הטיפולים [תסקיר 5.9.17]. "שיחת ניעור" בדיון ביום 12.9.17 ומאמצי הסניגורית המלומדת והמסורה, הובילו את הנאשם לשינוי התנהגותו, כמתואר בתסקיר 26.12.17 - הנאשם מקפיד להגיע למפגשים, משתתף בהם בכנות ובפתיחות, ומפגין רצון לשינוי הרגליו ותפיסותיו.
6. שירות המבחן סיכם דבריו בהמלצה לצו של"צ כאמצעי קונקרטי-חינוכי ולצו מבחן שיבטיח המשך הירתמותו של הנאשם לתהליך הטיפולי שכבר החל.
7. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלו:
- א. הנאשם ומשפחתו, התלויה בו לפרנסתה, עתידים להיזק מכל אמצעי עונשי שיפגע ביכולתו של הנאשם לעבוד;
- ב. הודאתו של הנאשם, שהתפתחה במהלך הקשר עם שירות המבחן והעמיקה לתובנה אמיתית, להכרה בצורך בשינוי התנהגות ועמדות, ואף לאמפתיה לנפגע ונכונות לפיצוי;
- ג. הירתמותו של הנאשם להליך הטיפולי: אמנם, הנאשם החל לגלות מחויבות ממשית לטיפול רק מחודש ספטמבר 2017, ועוד ארוכה הדרך, אך יש לתת למאמצי הנאשם את המשקל הראוי;
- ד. נסיבות ילדותו ונערותו של הנאשם, ששירות המבחן קושר ביניהם לבין ביצוע העבירה;
- ה. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, כשבתקופה זו לא הוגשו נגדו כתבי אישום נוספים;
- ו. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ורלוונטי, אך יש לתת משקל נכבד לעובדה, שהנאשם חדל מלבצע עבירות בשנת 2010, בהיותו כבן 21;
8. לנוכח האמור לעיל, אקבע את עונשו העיקרי של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם: הענישה הקונקרטית תבטא בחיוב בשל"צ, בהיקף נרחב מהמוצע על-ידי השירות, ובקנס; תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה והתחייבות; פיצוי ממשי והולם ישקף את ההכרה בפגיעה בנפגע; צו מבחן יבטיח שיתוף פעולה והמשך הירתמות לטיפול.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;



- ב. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ לנפגע מר ר א (ע"ת 4 בכתב האישום). הפיצוי והקנס ישולמו בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.2.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;
- ה. 220 שעות של"צ בעמותת "עזר מציון" בבני ברק. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;
- ו. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן;
- ג. מוצגים, ככל שהיו ופרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. פיקדון בתיק זה, בתיק קשור, או בתחנת המשטרה, ככל שהיה, יושב למפקיד/ה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, במעמד הצדדים.